

Prima instanță: V. Ciprian
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)

dosarul nr.3ra-1031/17

Instanța de apel: N. Vascan, V. Clima, E. Fistican
(Curtea de Apel Chișinău)

Î N C H E I E R E

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Maria Ghervas

Judecătorii:

Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gospodăria Țărănească „Ulinici Tamara Ion” ,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Gospodăriei Țărănești „Ulinici Tamara Ion” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 prin care a fost admis apelul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, casată parțial hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 01 martie 2016 și emisă în această parte o hotărâre nouă prin care cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă, în rest hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 01 martie 2016 a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 06 august 2015, GȚ „Ulinici Tamara Ion” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că s-a adresat către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu cerere de solicitare privind sprijinul financiar în mărime de 46 507,17 lei, dosarul nr.1/1410NS4431, conform Măsurii 1 „Stimularea creditării producătorilor agricoli de către instituțiile financiare, inclusiv de către asociațiile de economii și împrumut” din Regulamentul privind modul de repartizare a

mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli (Regulament), aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.135 din 24 februarie 2014.

A relevat, că după examinarea dosarului, Direcția autorizare plăți AIPA a întocmit procesul-verbal nr.17 din 24.03.2015 „privind constatarea iregularităților” prin care a fost stopată procedura de examinare a dosarului de subvenționare nr. 1/1410NS4431 înaintat de către reclamant și cererea de subvenționare sus-menționată a fost respinsă, în baza pct. 10 din Regulament.

A menționat, că s-a adresat către AIPA cu cererea prealabilă nr. 384 din 08.06.2015 privind revocarea refuzului de a satisface cererea de solicitare a sprijinului financiar în mărime de 46507,17 lei, exprimat prin procesul-verbal nr. 17 din 24.03.2015, iar prin răspunsul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. 351/07 din 07.07.2015, recepționat de reclamant la 15.07.2015, cererea prealabilă a fost respinsă.

Consideră, că atât răspunsul AIPA nr.351/07 din 07.07.2015, cât și procesul-verbal nr.17 din 24.03.2015 prin care a fost stopată procedura de examinare a dosarului de subvenționare nr.1/1410NS4431 înaintat de reclamant și declarat neeligibil, sunt ilegale, neîntemeiate și emise cu încălcarea prevederilor Regulamentului și necesită a fi anulate, iar AIPA urmează a fi obligată să autorizeze dosarul de subvenționare înaintat.

A relatat, că în anul 2014 a depus cerere de acordare a subvenției în cuantum de 56354,17 lei conform Măsurii I „Stimularea creditării producătorilor agricoli de către instituțiile financiare, inclusiv de către asociațiile de economii și împrumut” din Regulament, care la 11 iulie 2014 a fost transmisă în aparatul central al AIPA (dosar de subvenționare nr. 1/1407NS21162), iar la dosar au fost anexate toate actele, conform Regulamentului de subvenționare.

A mai menționat, că examinând cererea de acordare a subvențiilor, reprezentanții Direcției autorizare plăți AIPA au autorizat suma subvenției nu în cuantum de 56354,17 lei, precum a fost solicitat, dar în mărime de 9846 lei, reieșind din mijloacele creditului utilizat conform domeniilor descrise în Declarația pe propria răspundere a solicitantului, sume diferite față de cele indicate în cerere.

A precizat, că suma solicitată în cererea de subvenționare trebuie să coincidă cu suma indicată în Declarația pe propria răspundere a solicitantului, însă contrar Regulamentului, Direcția autorizare plăți AIPA nu a clarificat inexactitățile enunțate mai sus și a autorizat suma subvenției, doar în limita a 9846 lei, prin procesul-verbal de autorizare nr. 893 din 18.09.2014, fără a motiva această decizie și în acest mod lipsind nejustificat pe reclamant de 46507,17 lei.

A mai indicat, că nefiind de acord cu suma de 9846 lei, s-a adresat către AIPA, solicitând recalcularea subvenției și acordarea sumei solicitate în mărime de 56354,17 lei.

A concretizat, că luând act de această adresare, Directorul adjunct AIPA, Ciubuc Nicolae, clarificând că din cauza unei erori tehnice de calcul și a nerespectării prevederilor Regulamentului de către personalul Direcției autorizare plăți AIPA, reclamantul a primit o subvenție mult mai mică decât cea pe care era îndreptățit să o primească, pentru a corecta situația creată, a fost de acord cu propunerea ca

reclamantul să depună un nou dosar, privind solicitarea sumei subvenției în partea sumei neachitate, cu perfectarea actelor, inclusiv a declarației pe propria răspundere, în corespundere cu domeniile de utilizare a creditului.

Ca urmare, a menționat că a depus un nou dosar de subvenționare nr.1/1410NS4431, prin care a solicitat acordarea diferenței subvenției în sumă de 46507,17 lei, a prezentat toate documentele conform Regulamentului, inclusiv Declarația pe propria răspundere în care erorile tehnice de calcul admise anterior au fost corectate, fiind înlăturate circumstanțele care au servit ca temei pentru respingerea solicitării de a primi subvenția în mărime de 56354,17 lei și acordarea subvenției doar în cuantum de 9846 lei.

Astfel, a menționat că la 24.03.2015, Direcția autorizare plăți a AIPA a examinat noul dosar de solicitare a sprijinului financiar în mărime de 46507,17 lei, nr.1/1410NS4431 depus de către reclamantă și a emis procesul-verbal nr.17 din 24.03.2015 prin care a fost stopată procedura de examinare a dosarului și dosarul a fost declarat neeligibil, motivându-se că solicitantul cere repetat sprijin în baza plăților pe care deja a beneficiat de subvenții în baza altui dosar.

Consideră, că această motivare nu are nici un suport, deoarece noul dosar de subvenționare nr. 1/1410NS4431 are ca obiect diferența sumei pe care reclamantul nu a primit-o din cauza unei erori tehnice de calcul neelucidate de către Direcția autorizare plăți AIPA în primul dosar de subvenționare cu nr. 1/1407NS2162. Mai mult, au fost înlăturate erorile de calcul admise în Declarația pe propria răspundere a reclamantului, ceea ce i-a permis să formuleze o nouă cerere de subvenționare conform Regulamentului.

Totodată, consideră că nu Direcția autorizare plăți AIPA este competentă să respingă cererea de acordare a subvenției, dar Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin urmare procesul-verbal nr. 17 din 24.03.2015 a fost emis contrar prevederilor legii cu încălcarea competenței.

Ca urmare, solicită GȚ „Ulinici Tamara Ion” anularea procesului- verbal nr. 17 din 24 martie 2015 emis de Direcția de autorizare plăți a Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și obligarea Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură să autorizeze dosarul de subvenționare nr. 1/1410NS4431 înaintat de Gospodăria Țărănească „Ulinici Tamara Ion”, precum și încasarea din contul AIPA în beneficiul său prejudiciul moral 10 000 lei și cheltuielile de judecată suportate.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 01 martie 2016, acțiunea depusă de către reclamanta Gospodăria Țărănească „Ulinici Tamara Ion” a fost admisă parțial. A fost anulat procesul - verbal nr. 17 din 24 martie 2015 emis de Direcția de autorizare plăți a Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură. A fost obligată Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură să autorizeze dosarul de subvenționare nr. 1/1410NS4431 înaintat de Gospodăria Țărănească „Ulinici Tamara Ion”. A fost încasat din contul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în beneficiul Gospodăriei Țărănești „Ulinici Tamara Ion” suma de 5190 lei cu titlu de cheltuieli de

asistență juridică. A fost respinsă ca neîntemeiată pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Invocînd ilegalitatea acestei hotărîri, la data de 25 martie 2016, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 martie 2016, solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a hotărîrii primei instanțe, în partea admiterii acțiunii, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 a fost admis apelul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, casată hotărîrea primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de judecată și emisă în această parte o nouă hotărîre de respingere a cererii date. În rest, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

În motivarea soluției date instanța de apel a reținut prevederile art. 96 alin. (1) CPC, concluzionînd că la actele pricinii nu sunt prezentate probe care ar confirma cu certitudine suportarea în realitate a cheltuielilor de asistență juridică.

La data de 22 iunie 2017, GȚ „Ulinici Tamara Ion” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și emiterea în această parte o nouă hotărîre de admitere integrală a cererii date.

În motivarea recursului GȚ „Ulinici Tamara Ion” a indicat că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și cu aprecierea eronată a probelor, fapt ce duce la încălcarea art. 6 CEDO.

Menționează că Contractul de asistentă juridică și reprezentare încheiat între GȚ "Ulinici Tamara Ion" și avocatului stagiar în BAA „Parteneriat Academic pentru Justiție”, Rodica Savciuc, a fost semnat la data de 30.07.2015 cu nr.72/30.07.15.

La aceiași dată (30.07.2015) a fost eliberat și mandatul în temeiul căruia avocatului stagiar în BAA „Parteneriat Academic pentru Justiție”, Rodica Savciuc, a reprezentat interesele reclamantei în cauza GȚ „Ulinici Tamara Ion” vs Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

Tot la această dată, GȚ „Ulinici Tamara Ion” a achitat pentru serviciile juridice prestate în temeiul Contractul de asistență juridică și reprezentare nr.72/30.07.15, prețul convenit prin acordul părților, în sumă de 5 190.00 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată Seria XL nr.660846 din data de 30.07.2015.

De asemenea, cererea de chemare în judecată înaintată de către GȚ "Ulinici Tamara Ion" împotriva Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură privind contestarea actului administrativ, a fost semnată de reclamantă la data de 30.07.2015.

Astfel, consideră că este evident faptul că suma pretinsă de 5 190.00 de lei a fost achitată și facturată de către BAA "Parteneriat Academic pentru Justiție” la data de 30.07.2015 în sumă de 5190,00 de lei în temeiul Contractului de asistență juridică și reprezentare nr.72/30.07.15 din 30.07.2015.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 10 mai 2017, iar la 22 iunie 2017, adică în termenul prevăzut de lege, GȚ „Ulinici Tamara Ion” a declarat recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de GȚ „Ulinici Tamara Ion” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel la emiterea deciziei contestate a încălcat normele de drept procedural nu poate fi reținut, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept, ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către GȚ „Ulinici Tamara Ion” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Gospodăria Țărănească „Ulinici Tamara Ion”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru